

[Jes Schmidt.]

inde på det, en økonomisk begrænsning, hvad det betyder finansielt og økonomisk

Vi vil altså se med sympati på disse forslag, men vi tvivler på, at de kan blive til noget realistisk inden sommeren.

Bjørn Poulsen (SF):

Af de to forslag, vi behandler her, vil jeg sige noget om det ene, nemlig beslutningsforslaget. Med hensyn til lovforslag nr. L 112 vil jeg bare henvise til, hvad vores ordfører sagde ved forrige førstebehandling i sidste samling.

Beslutningsforslaget har jo fået en meget smuk titel. Der er vel heller ikke nogen her i salen, der ikke gerne vil gå ind for, at vi får et effektivt og konkurrencedygtigt landbrug, men jeg synes, at venstre er lidt hurtigt ude. Det er jo ikke ret længe siden, vi fik denne betænkning om landbrugets fremtid. Derfor synes jeg ærlig talt, at vi godt kunne have fået lov til at synke denne betænkning først, inden man efter min mening kommer med lidt af et overbudnummer, som det er tilfældet her.

Fra SFs side skal der slet ikke være nogen tvivl om, at flere af de ting, som står i beslutningsforslaget, synes vi er rigtige. Andre af tingene synes vi ærlig talt er lidt tåbelige, men venstre har jo lov til at have den indstilling til tingene. Vi vil da gerne være med til at fremme den animalske produktion; der er jo en masse beskæftigelse i den slags.

Som jeg sagde indledningsvis synes vi, at vi skal have lov at kigge lidt mere på, hvad betænkningen egentlig betyder for landbruget i fremtiden, men vi vil da naturligvis se på beslutningsforslaget i udvalget og se, om vi kan få noget positivt frem om de forskellige ting, som venstre har lagt til grund for fremsættelsen af dette forslag.

Fuglsang (DKP):

Der er nok ingen af partierne her i salen, der godvilligt vil give venstre patent på at være de eneste, som siger, at Danmark skal have et effektivt, konkurrencedygtigt og lønnende landbrug, og nok heller ikke i almindelighed på, at den animalske produktion bør fremmes, som det også hedder, til gavn for beskæftigelse og valutaindtjening.

Derimod kommer problemerne jo, når vi skal blive enige om, hvordan det skal gøres, og i praksis også om, hvem der først og fremmest skal have gavn af det. Landbruget er trods alt

både dem, der arbejder og lever af landbrug, og dem, der mere og mere bliver de ikke-egentlige landbrugere, for hvem en landbrugsejendom mere er en kapitalanbringelse eller et spekulationsobjekt, end det er en arbejdsplads og et levebrød. Der er som altid både de store og de små bønder, som grev Holstein omkring århundredskiftet ville samle, men det er aldrig helt lykkedes, fordi der trods alt også dér er modsætninger.

Når det er sagt, så har jeg selvfølgelig også kigget på venstres konkrete forslag. Jeg finder også en del af dem ret så fornuftige, men det drejer sig ikke alene om det, der siges deri, men der er jo også en vis baggrund, som omtales mindre eller slet ikke omtales.

Når man læser bemærkningerne, ser man, at man gentager den glæde og den tryghedsfølelse, man føler, over, at det er lykkedes at komme ind i fællesmarkedet, som, efter hvad der lidt overdrevent siges, giver os mulighed for at producere og afsætte fødevarer til et marked med 250 mill. mennesker mod tidligere ca. 5 mill. Mig bekendt eksporterede vi også tidligere de over $\frac{2}{3}$ af vores produktion.

Nu er der problemer også med fællesmarkedet. Det er klart, at bønderne i alle lande har en fælles interesse i en tryk og tidssvarende tilværelse, men når det er sagt, må vi da også erkende, at der er ganske store forskelle på landbrugets situation i disse 9 lande, afhængigt af deres naturbetingelser, deres udviklingstrin, deres politiske og økonomiske forhold, ikke mindst valutaforholdene. Der er, som vi stadig væk ser, når man forhandler, ganske store modsætninger mellem de lande, som fortrinsvis eksporterer landbrugsprodukter, og de lande, som importerer landbrugsprodukter.

Jeg kan ikke lade være med somme tider at tænke på den gamle, sørgmuntre vise »Her går det godt, Fru Kammerherreinde,« når jeg ser visse landbrugslederes og EF-politikeres krampagtige forsøg på at fastholde illusionerne om EFs fortræffeligheder. Selve forslaget her og en del af motiveringen for det fortæller jo en lille smule om, at helt så godt går det nu heller ikke for kammerherreinden.

Der er f. eks. det med de lønnende priser. Det er da rigtigt, at set med forbrugerøjne er fødevarer blevet dyrere. Staten har ydet sit bidrag til det med de 15 pct. moms, men der er jo også det, at de højere priser ikke på anden vis udelukkende er kommet landbrugerne til gode. Typisk for fællesmarkedets prispolitik er